

Guds attribut är olika skapelsens attribut

Utdrag ur imam Abû Hanîfas *Kitâb al-Fiqh al-Akbar*
I översättning från arabiska av koranenosunnah.se/

Alla Guds attribut är olika skapelsernas attribut. Gud vet, men inte som vi vet, Han har makt men inte så som vi har makt, Han ser, men inte så som vi ser, Han talar, men inte så som vi talar och Han hör, men inte på samma sätt som vi hör.

Och vi talar med talorgan och ljud, medan Gud, den Upphöjde, talar varken med ljud eller organ, då ljud är skapat medan Guds tal är oskapat. Han är en "sak" (*shay'*) men absolut inte som andra saker. Med ordet "sak" avses att bekräfta att Han är utan kropp och substans, tillfälliga egenskaper eller begränsningar, utan motsats och utan like, och att ingenting kan jämföras med Honom. Han har en hand, ett ansikte och ett "själv" (*nafs*) så som Gud, den Upphöjde, berättar i Koranen; Gud, den Upphöjde, omnämner i Koranen Sin hand, Sitt ansikte och sitt "själv" som varande attribut för Honom, om [vars modalitet] man inte bör fråga (*bi lâ kayf*).

Man kan inte säga att Hans hand är Hans makt eller Hans välsignelser då det är att förneka Hans attribut - så som *ahl ul-qadrô* eller *al-a'tazâl* [dvs qadariterna och mu'taziliterna] säger - snarare är Hans hand ett attribut

Guds attribut är olika skapelsens attribut

som [vars modalitet] man inte bör fråga om (*bi lâ kayf*).

Hans vrede såväl som gottfinnande är attribut som hör till de attribut som man inte bör fråga om (*bi lâ kayf*).

Gud, den upphöjde, skapade saker ur ingenting och Han hade vetskap om dem i evighet utan att ens först ha skapat dem. Och Han är den som predestinerat (*qadâ*) och förutbestämt (*qadr*) alla ting.

Ingen sak i världen eller i det efterkommande livet (*âkhirah*) finns till utan att det är med Hans vilja och kunskap, Hans predestination och förutbestämmelse och nedskrivet på välbevarade skrivtavlor (*fî al-lauh al-mahfuz*), men nedskrivet som beskrivning och inte som förordning. Predestination, förutbestämmelse och vilja är eviga attribut kring vilka man inte bör fråga (*bi lâ kayf*).

Källa :

Abû Hanîfah, Nu'mân bin thâbit al-Kûfî, *Kitâb al-Fiqh al-Akbar*, [förlag okänt] 1342 h.